

JUBILEJNA IZDAJA
ČASOPISA OB 30.
OBLETNICI

Koper, 2022

KAZALO

- UVODNA MISEL
- BESEDE PREDSEDNICE DRUŠTVA
- O NAŠEM OBSTOJU
- DEJAVNOSTI SKOZI LETA
- ODA 30. LETNICI
- VTISI ZAPOSLENIH
- PRISPEVKI UPORABNIKOV
- VTISI DKD IN PROSTOVOLJCI
- V SPOMIN SAMOTU
- ZAHVALE
- ZAKLJUČNA MISEL
- VIZITKA IN KONTAKTI

UVODNA MISEL

Ta svet je lep,
če nekomu nekaj daš.

Ta svet je lep,
če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu,
ki ga kaj boli.

Ta svet je lep,
če si človek do ljudi.

Tone Pavček

BESEDE PREDSEDNICE DRUŠTVA

Društvo Svit Koper proslavlja 30. let delovanja in dela z uporabniki ter njihovi svojci. Ustanovljeno je leta 1992, dnevni center deluje že od leta 2000. S terenskim delom smo začeli leta 1997 v okviru projekta Evropske Unije, ki se je imenoval »Umbrella«, ter nadaljevali 2003 s »Projektom Oskar« in terenskim vozilom. Žv tridesetih letih našega dela in delovanja društva k njegovem razvoju so prispevali številni zaposleni, javni delavci, prostovoljci ter člani vodstvenih organov društva. Nekateri so nadaljevali svojo poklicno pot kje drugje, nekateri so se upokojili, od nekaterih smo se žal tudi poslovili. Veliko uporabnikov je k nam prihajalo po različne oblike pomoči, po nasvete, topel čaj ali kavo ali enostavno, da se družijo, da niso sami in izločeni iz okolja. Pomagali smo jim po svojih najboljših močeh in v skladu z znanjem ter izkušnjami, ki smo jih imeli. Reševali smo majhne in velike probleme, jim stali ob strani, tudi kaznovali, ko niso spoštovali pravila društva in spet na novo odkrivali najbolj neverjetne načine, da jim pomagamo ter pogosto ščitimo tudi od njih samih.

Na tej poti nismo bili sami. Imeli smo veliko pomoč in podporo od naših financerjev, Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnost, Ministrstva za zdravje, Loterije Slovenije in vseh obalnih občin, predvsem od Mestne občine Koper, ki nam od ustanovitve zagotavlja brezplačne prostore za delovanje društva, kot tudi od Nacionalnega inštituta za javno zdravje, Centrov za socialno delo, Rdečega križa, društev, ki delujejo na področju prepovednih drog, ter drugih organizacij in podjetij.

Naše delo ni enostavno, naši uporabniki imajo veliko različnih težav ampak brez pomoči in razumevanja širšega okolja bi bilo naše delo nemogoče. Zaradi tega vsega lahko samo rečemo hvala vsem tistim, ki so nam pomagali, da lahko pomagamo našim uporabnikom.

Dr. Vesna Grahovac,

predsednica Društva Svit Koper

O NAŠEM OBSTOJU

Društvo za pomoč odvisnikom in njihovim družinam SVIT Koper je nevladna organizacija, ki od leta 1992 deluje na področju drog in izvaja program »Delo z uporabniki prepovedanih drog in njihovimi svojci«, katerega namen je reševanje težav in socialnih stisk oseb, ki so odvisni od prepovedanih drog. **Cilji društva** so povečana socialna vključenost uporabnikov drog, zmanjšanje zdravstvenih in socialnih posledic, ki so posredno ali neposredno povezane z uživanjem drog, podpora in pomoč tistim uporabnikom, ki želijo abstimirati v svojem okolju oziroma se želijo vključiti v programe zdravljenja (komune, terapevtske skupnosti, detoksikacija), vzpodbujanje uporabnikov k večji aktivnosti v smislu samopomoči, samoorganiziranosti, izražanju svojih stališč, potreb ter medsebojnega povezovanja, informiranje in ozaveščanje laične in strokovne javnosti.

Programi društva so namenjeni aktivnim uporabnikom prepovedanih drog, svojcem uporabnikov drog, uporabnikom, ki so zaključili različne programe pomoči, osebam, ki želijo informacije v zvezi drogami, aidsom in drugimi prenosljivimi boleznimi, osebam, ki z drogami eksperimentirajo ali jih uživajo rekreativno, laični in strokovni javnosti.

Delo v programu temelji na pristopu zmanjševanja škode, saj ima oseba z manjšimi zdravstvenimi in socialnimi posledicami, ki so rezultat uživanja drog, boljše možnosti za enakopravno ter dejavno socialno vključevanje.

Pri dejavnostih programa sodelujejo tudi prostovoljci, ki skrbijo za dostopnost storitev v času, ko program ne deluje. Večinoma so aktivni pri sekundarnem razdeljevanju injekcijskih igel, sodelujejo pa tudi v dnevnem centru. Prav tako nudimo možnost opravljanja družbeno koristnih del ter opravljanje prakse za študente. Dobro sodelujemo tudi z ostalimi organizacijami v regiji in po Sloveniji kateri se srečujejo s podobno problematiko.

Program je razdeljen na dva sklopa, in sicer na delo v dnevnem centru in terensko delo.

V **dnevnem centru** so uporabnikom programa namenjene dejavnosti za aktivno reševanje trenutne socialne problematike posameznika, dejavnosti namenjene pridobivanju in ohranjanju različnih socialnih in drugih spretnosti ter veščin, pomembnih z vidika socialnega vključevanja, dejavnosti za aktivno preživljanje prostega časa, neformalno druženje, skupine za samopomoč in navezovanje stikov med uporabniki in strokovnimi sodelavci. Uporabnikom programa nudimo podporo in pomoč pri urejanju različne dokumentacije, izvajamo individualne pogovore ali pogovore v skupini oz. z družinskimi člani. V prostorih dnevnega centra poteka tudi informiranje in ozaveščanje uporabnikov ter zamenjava sterilnih materialov s ciljem varnejše uporabe drog, v skladu s pristopom zmanjševanja škode. Nudimo možnost uporabe računalnikov, organiziramo športne dejavnosti, izlete in ostale aktivnosti.

Terensko delo izvajamo v štirih obalnih občinah in na Krasu s pomočjo dveh vozil. Program je bil zasnovan s ciljem pokrivanja potreb skrite populacije uporabnikov prepovedanih drog, ki še niso vključeni v programe obravnave. Pristop terenskega dela omogoča večjo dostopnost in odzivnost pri prepoznavanju in reševanju problematik, s katerimi se sooča ciljna populacija. Dejavnost programa vključuje izmenjavo injekcij in razdeljevanje ostalega sterilnega pribora za uporabo drog. Od leta 2017 smo vključeni v Evropski program, ki nam omogoča sodelovanje zdravstvenega delavca v programu terenskega dela. Eden pomembnejših načinov doseganja zastavljenih ciljev je čim bolj poglobljeno sodelovanje z uporabniki programa. Leta 2019 je društvo pričelo z izvajanje skupinskega naročanja in prevozov uporabnikov društva na zdravljenje na Kliniko za infektivne bolezni in vročinska stanja v UKC Ljubljana. Terensko vozilo nudi varen prostor za pogovore z uporabniki, vzpostavljanje stika z uporabniki, motiviranje za vključevanje v ostale dejavnosti društva ter ostale programe obravnave ter omogoča zbiranje podatkov glede trendov uporabe drog.

V društvu poskrbimo tudi za **zaposlene** na način, da imamo strokovne time, timske sestanke, intervizijo, supervizijo, strokovne ekskurzije in organiziramo tudi različne delavnice ter dogodke za neformalno povezovanje.

DEJAVNOSTI SKOZI LETA

- Projekt Umbrella
- Projekt Oskar
- Projekt Cloud
- Projekt Snežna kepa
- Program Newprevent
- Projekt Mobilne enote

- Sodelovanje z društvom Tačke pomagačke
- Sodelovanje s terapevtsko skupnostjo Latuari
- Sodelovanje v projektu Posvojimo obalo

- Dnevni center
- Terensko delo
- Skupina za samopomoč za svoje
- Skupina za samopomoč za uporabnike
- Razdeljevanje sterilnega materiala ter zbiranje uporabljenega materiala
- Prevozi uporabnikov na Infekcijsko kliniko in v druge ustanove
- Športne dejavnosti (kopanje, sprehodi, fitnes,...)
- Delavnice ročnih spretnosti
- Kuharske delavnice
- Šahovski turnir
- Čiščenje obale

- Izleti
- Testiranje uporabnikov na HIV
- Izobraževanja/delavnice/tečajji za uporabnike, zaposlene, prostovoljce, DKD in širšo javnost
- Preventivne delavnice za mladostnike
- Prostovoljstvo
- Družbeno koristno delo
- Praksa za študente
- Predavanja v povezavi s problematiko uporabe drog ter predstavitev programa in dejavnosti društva
- Testirna točka za droge (sodelovanje z DrogArt Ljubljana)
- Raziskovalna dejavnost v sodelovanju s pristojnimi ustanovami (NIJZ, FSD, IRSSV...);
- Svetovanje in informiranje
- Pomoč in podpora uporabnikom pri vključevanju v druge programe zdravljenja in socialne rehabilitacije
- Pomoč brezdomnim uporabnikom prepovedanih drog
- Sodelovanje s sorodnimi društvi, organizacijami, lokalno skupnostjo
- Sodelovanje z mediji
- Sestanki z uporabniki
- Supervizija in intervizija za zaposlene
- Strokovne ekskurzije

ODA 30. LETNICI

STARŠI ODVISNIKOV SO SE PRED 30. LETI ZBRALI,
DA BI SVOJE OTROKE OBVAROVALI,
DA BI TOLAŽBO DOBILI, SE POVEZOVALI
IN TAKO OTROKE IZ ULIC PREGNALI.

OTROCI SO SEDAJ ŽE ODRASLI,
NA SVOJO POT SO SE PODALI,
ENI NA CESTO, DRUGI V ZAVETIŠČE,
VSAK NA TEM SVETU, SI SVOJE MESTO IŠČE.

V DRUŠTVO SVIT JIH VELIKO ZAVIJE,
ENI NA KAVO, DRUGI PO MATERIAL,
TRETJI NA POGOVOR, VSAK IMA SVOJ PLAN.
TERENSKO VOZILO JE NAOKOLI,
ZA VSAKEGA, KI NAS POTREBUJE, SMO PRI VOLJI.

DRUŠTVO SO UPORABNIKI,
DRUŠTVO SO LJUDJE,
KI RAZLIČNE TEŽAVE JIH PESTE.
PRIDEJO BOLEZNI, DROGA JE GORJE,
NI STREHE NAD GLAVO, PRAZNO JE SRCE.

BILI SMO ŽE NA ROBU ROBA,
SKORAJ SMO NAŠA VRATA ZAPRLI,
TUKAJ JE BIL COVID IN IZGUBA PROSTORA.
S KADROM TEŽAVE IN MOTIVACIJA NIZKA,
PA VENDAR SMO SE ZBRALI IN IZ MULJA POBRALI.

V DRUŠTVU JE OPORA, V DRUŠTVU JE MOČ,
NIKOMUR NE REČEMO NE,
KO POTREBUJE NAŠO POMOČ.
TU ZA VSE SO VRATA ODPRTA,
ČEPRAV JE KDAJ TUDI KAKŠNA FRKA.

POMEMBNO JE SPOŠTOVANJE,
POMEMBEN JE ODNOS,
VSAK ČLOVEK JE NAMREČ LAHKO KDAJ GOL IN BOS.

ŽELIMO VSEM NAJBOLJŠE,
ŽELIMO VSEM DOBER DAN,
ŽELIMO, DA NIHČE SE NE BI POČUTIL SAM.
ŽELIMO VSEM, DA PO LAŽJI POTI BI HODILI,
DA ZBRALI BI POGUM IN SE PREBUDILI.

Andreja

VTISI ZAPOSLENIH

♥ Vesna

Pred dvema letoma so mi na Zavodu za zaposlovanje ponudili službo v društvu Svit, katero nudi pomoč odvisnikom in njihovim družinam.

Službo sem takoj sprejela kot izziv, kajti droga je zame bila tabu tema, neka druga življenjska dimenzija. Vse kar sem poznala je bilo videno v filmih ali sem prebrala kak roman na to temo, pa še takrat sem si mislila, da to, kar je napisano ni možno, pa čeprav je v uvodu pisalo, da je zgodba napisana po resničnem življenju.

In potem sem se soočila s to realnostjo, z odvisnostjo, z uporabniki, z njihovimi problemi.

Moram priznati, da me je bilo sprva strah, kako se bodo uporabniki dnevnega centra odzvali name, na starejšo žensko, kako bom reagirala v stresnih trenutkih, morebitnem pretepu..

Prišla sem med sodelavce, ki so v društvu zaposleni že kar nekaj let in so bili polni izkušenj, dobrih in slabih, navajeni na vse mogoče situacije.

Pričela sem v začetku lanskega leta, v času Covida, zato je bil center za uporabnike zaprt, material, injekcije, gaze ter hrano, ki jo Svit prejema kot donacijo koprške pekarnice, smo dajali skozi okno, ki smo ga občasno odpirali. Ampak uporabnikom to ni bilo všeč, zunaj jih je zeblo, ker je veliko brezdomcev, zato so neprestano nergali, kdaj se bo center ponovno odprl zanje. Slišali smo veliko pikrih pripomb, da smo mi na toplem, oni pa stojijo pred oknom.

Kako sem bila šokirana, ko sem prvič v živo doživela pretep, ki sem ga drugače videla samo v filmih, prvič doživela prihod policije...

Domov sem hodila psihično utrujena, ker nisem bila navajena takega načina življenja, ko gledaš borbo za obstoj, za preživetje, ko iščejo vse možnosti za nakup droge..

Počasi, počasi se navadiš, odmisliš vse zakonitosti za nas normalnega življenja in si enostavno dovoliš, da sprejmeš te ljudi take kot so. Nič drugega ne poskušaš, samo sprejmeš in daješ kar želiš dati. Nasmeh, stisk, objem, pomoč v obliki majhnih stvari, ki pa njim veliko pomenijo. Jim daš prati perilo in ga tudi obesiš in ne čakaš, da pridejo sami to narediti, ker pozabijo, jim kaj toplega prineseš za pojest, jim kaj spečeš, prineseš stara oblačila in nič ne zahtevaš in nič ne pričakuješ. Vsekakor je težko, priznam, ampak vztrajaš . Enostavno izhajaš samo iz srca in potem je to delo na Svitu lepo, počutiš se koristen.

Ni pa vedno tako, da zmoreš, pride dan, ko si utrujen, prenapet in potem »zavore« popustijo in poveš in ne popustiš. Se skregaš, dobiš nazaj »rafal« uporabnikovih nesramnih besed...Vprašaš se, zakaj si tu, čemu si sploh koristen?

Svit je za uporabnike dom, pribežališče, kjer lahko v miru popijejo kavo, sok, pojejo obrok hrane, kjer se počutijo, da so sprejeti in mi dejansko z njimi delamo tako, jih sprejmemo in jih imamo radi ter jim pomagamo pri enostavnih zadevah, ki pa njim predstavljajo velik problem.

Mojim prijateljem, znancem je moje delo na Svitu neznanka, povedo svoje mnenje, da jim oni ne bi pomagali, ker gre ves denar, ki ga dobijo za drogo, alkohol.

Dokler nisi sam vpet v te stvari, v svet droge, je za nas to izredno težko sprejeti.

Ampak, ljudje ne vidijo v njih to, kar mi vidimo, to so ljudje, nekateri imajo za seboj težke življenjske zgodbe, ni bilo ljubezni, objema in maminih poljubov, padali so teži udarci, doma, v zavodih, stresne situacije, ki so jih pripeljale do droge, ki jih je in jih pripelje v drugi svet, iz katerega ne zmorejo več uiti, ker so ujeti v hudičevih krempljih..

Nekdo je rekel, niso so vsi, ki zaidejo, izgubljeni..

Delavci društva jim pomagamo, strokovne delavke svetujejo, organiziramo predavanja, delavnice, rišemo, plešemo, gremo na sprehode, poleti smo se veliko kopali.. Veliko se dogaja za tiste, ki to želijo in ki to hočejo in ki v temu nekaj vidijo, pa čeprav samo za par minut, da svoj fokus usmerijo na kaj drugega kot samo na drogo...

♥ Danilo - Enovejanka Pierina

Navdih za to črtico je pripovedovanje našega uporabnika (recimo mu Pierino) med prevozom do urgence v izolsko bolnišnico. Zjutraj smo namreč dobili klic iz »Metadonske ambulante«, da se okoli njih vrti Pierino, ki ima hudo poškodovan palec na roki in ali bi ga peljali na urgenco oz na kirurgijo. Zgodba je po spominu približno taka. Seveda v domačem istrskem dialektu.

Ko pridem do metadonske, srečam Pierina, ki hodi v koncentričnih krogih s pasjim povodcem okrog vratu.

D: » Čau, kaj je s tabo? «

P: » Čau ,lih so me policaji spustli, ma imam zlomljen prst , sigurno so me policaji nabili. Prst mi gre v eno stran ,kost v drugo. « In se veselo zareži. »Anka gleženj me boli, nisem siguren , da nisem dobil cabadon (brco) v nogo. Policaji so puni fint.«

D: » Kaj si delal na policiji? «

P: » Včeraj so me pobrali na cesti , pravijo ,da sen se ulegu na cesto in nisem tel več vstat. Hvalabogu da so me spustli pu ure prej. Eko imam anka zapisnik. Ma kaj mi niso dali anka multo (op. kazen). Vidin, da je več ko 800 eurov; pravijo, da sen se upiral in da sen reku "Pesti me stat" in da nisem tel vstat in da sen se spet ulegu na cesto.

Ma jaz nisem maj delal kažina nanka barufe z nobenin. Nanka ku sen jemu dvajsti.«

D: » Povej kako je bilo? «

P: » Ko sen šu ča (op. ko sem odšel) iz Svita , sen srečal kolega , ki je reku hodi na eno trapo (trapa je domač šnops , ki mu v Istri pravijo biska). Ma trap je blo 4,5 in čez sen hitu (op. spil) anka 5 bir (op. piv). Pupudan sen potegnu ena dva dormiča (op. posnifal dva dormicuma) in zadnje, kar se spunem , je da sem peljal brekiča (psa) en džiro (na sprehod) in vjutro sen se zbudu na policiji.

Pogledan kje sem. Vidim eno mikeno (majhno) sobo in začnem tuč (op .razbijati) po vratih. Sen si reku "Opa kako mi tuče v glavi, zgloda sen se štabile (op. močno) nabil. Pogledan gor in vidin, da ni kriva trapa, nanka (op. niti) dormič, da mi tuče v šofitu (op.podstrešju), ma je una zmotljena klima. In alora vidim enega v uniformi, ki je odrl vrata. Sen ga vprašal " Ma ben , kje sen ? V Izoli , Piranu u Kopru? " In mu rečem " Ma me je dobro poštelal tvoj kolega, če me vse boli."

Policjot (op. policist) je reku da sen v Kopru.

Ma ben , spusti me ven."

" Čez pol ure " je reku policjot.

" Eko , zdaj sen tu"

D: » In kje je brekič? «

P: » Ni straha za njega , zna sam prit domov. Ma me je strah , če bo to multo vidla mama, alora ja bo cel kažin .«

D: » Kaj ti bo rekla mati? «

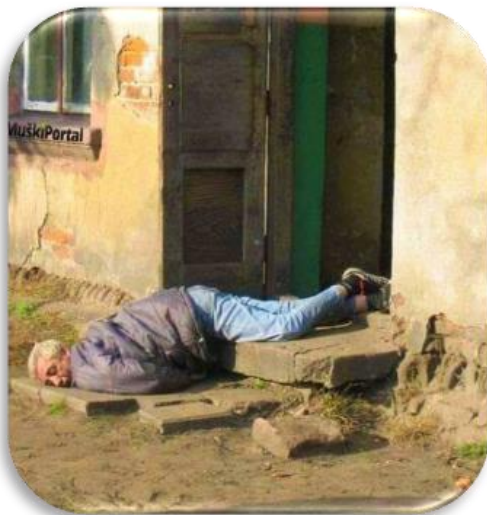
P: » Mi je rekla, da pustim drogo in si najden delo ,
ma ne znam če mi bo ratalo. Pravi, da bi moral
imet ženo. Anka papa je reku, da sen zmotljen, ki
nimam babe. Je reku, da sen res šturlo (zmešan) ,
da si nisen znal najt babe, ko so v botego
(trgovino) hodle samo pupe. (op. punce). Ma
samo, da najden delo, alora bon najdu anka pupo.«

D: » Magari katero iz a.Svita? «

P: »Me pjaži una vaša Sara iz Svita. Ma kako je
sladka. Ma vse pupe na Svitu so sladke. «

In smo končno prišli s Pierinom na triažo, kjer so
ga zdravniki res poštelali.

Kdaj drugič, kako so mu naravnali prst (ko se je
kirurg držal za mizo in mu vlekel oz. ravnal prst).

♥ Nuša

Od nekdanj so me zanimale drugačne, težke, lahko bi se reklo tabu teme, kot so različne oblike odvisnosti in alkoholizem. Stvari za katere vsi vemo, da so med nami, a lažje jih je spregledati, kot se soočati z njimi. Spraševala sem se, zakaj pride do tega, kako živijo s tem, saj to je svet, ki je čisto drugačen od našega, pa vendar se lahko to zgodi tudi nam, našemu prijatelju, našemu sorodniku. Težko je ubežati od tega. Čutila sem, da bom nekoč delala na tem področju, kjer bom primorana se soočati z drugačnostjo in se jo učila sprejemati. In tako me je pot vodila k zaposlitvi v Svitu...

Z Društvom Svit sem se prvič srečala leta 2015, ko sem začela kot prostovoljka delati v programu mladinskega uličnega dela NewPrevent, ki je takrat še spadal pod Društvo Svit. Seveda je bil ta program zelo drugačen od Svita. Šele ko sem začela delati v Svit, sem spoznala ta svet, njihov svet, poln težkih zgodb in vsakodnevnega boja za preživetje. Začetki so bili težki, nisem vedela, kaj lahko pričakujem od njih, prijatelji so me spraševali, kako lahko delam z osebami, ki uporabljajo droge, borila sem se tudi z lastnimi predsodki in smislu takšnega poklica. Pa vendar sem spoznala, da so tudi oni ljudje, kot vsi ostali, vredni dostojnega življenja in pomoči. Vesela sem, da sem postala del te zgodbe, del Svitove zgodbe.

Nekako smo jih kot družba potisnili na rob. Pravijo, da saj so si sami krivi. Saj je res, ampak težko je obsojati, dokler ne stopiš v čevlje drugega. Saj niso vedeli, v kaj se spuščajo. Življenje vsakega od nas preizkuša na svoj način, vsak v življenju bije svojo bitko, vsi se proti

nečemu borimo in to je njihova borba, borba z odvisnostjo, mogoče ena izmed najtežjih. V društvu pa jim poskušamo vsaj malo pomagati na njihovi poti. Skupaj se trudimo rušiti stereotipe in predsodke. Jih ne spreminjati, ne siliti v ničesar, ne potiskati nikamor, gledamo na njih kot na sebi enake in samo sprejemamo, sprejemamo...

Priznam, pridejo slabi dnevi, ko vsem pade morala in volja in je težko kaj dobrega potegniti iz vsega. Pridejo pa tudi boljši dnevi, ko skupaj ustvarjamo, naredimo nekaj dobrega, ko ponovno zasveti luč, ki nas vleče naprej. Že da nekomu polepšamo dan, pomagamo pri nečemu, olajšamo stisko, skupaj gremo na sprehod in jih odvrnemo od omame vsaj za nekaj časa, je za nas veliko. Seveda ni lahko, ker nam družba ni naklonjena, borimo se za naš prostor, za finance, za naš obstoj. Skupaj se borimo. Oni za svoj obstanek, mi delavci za obstanek društva.

♥ Ema

Datum / Date

MOJI PRVI VTISI V SITU

VSTOPIM, SEDIM, OPAZUJEH.

TIHO SEM.

POGLADLJAM SE V MLADE LUDI,
KI STOJITO, SEDIJO OKOLI MENE,
OVITI V GOSTO NEBLENDO TANCICO,
SKRITI PRED XUVANJIM SVETOM,
KI JE KRUT IN NEIZPROSEN
V NYIHOVIH OČEH.

JA.. ZAŠKI SO!

ZAŠKI SO V BREXNO BREXČASJA,
V NAVIDEŽNO ILUZIJO,
KI YIH POČASI UBIJA, DUŠI.

SPOXNAVAMO SE V TIŠINI
IX OČI V OČI, SKOZI OKNO DUŠE,
Z GLOBOKIM POGLEDOM VIDIM
V SRCIH NEKAT DOBREGA

ISKRO, KI BI RADA VZPLAMTELA
VENDAR NIMA MOČI ..

NI POSLUHA, NI PRIPADNOSTI ..

„PREPOZNO JE“

NADDEMO SE .., SHIŠIMO SE ..,

POVEŽEMO SE V TRENUTKIH

SPREJEMANJA, ZAUPANJA

TAKI KOT SMO!

TANČICA SE NA TRENUTKE RAZPLINI,

VENDAR ZA KRATEK ČAS,

KAJTI ČAROVNIJA ILUXORNE NEGLICE

JIH OVIJE V SVOJE TANČICE

V KOKUN IZ KATEREGA JE ŠE

VEDNO UPANJE DA ZAGLEDAJO

Svit VZHAYAJOČEGA Sonca

PRISPEVKI UPORABNIKOV

MOJE OSEBNO TRUŠE O DE. SUTU.

Osebnost imam z društvom suit dobre izkušnje. razen občasnih konfliktov, ki pa smo jih kasneje rešili in sli naprej. Pomagali so mi, da sem se osredotočil na pozitivna in me peljali vedno v globljano na pregleda in kar je bilo po potrebi. Sledj se mi zdi, da si nisimo več tako skupaj zaradi manjve prostora in zaradi korone. Pri njih opravljam hvata prostovoljno delo, ki me veseli in mi postaja praste roka da ustvarjam ali delam in stvam tren, ki je običen ali pa so igte odlične kar tako. To me žalosti, da ljudje niti za sabo ne zmajo pospraviti, saj niti ne veš ali se bodo tam igrali otroci ali kolokoli so lahko okuči.

iz delavci sem zadovoljen se trudijo, da smo zadovoljni, da imamo čist prostor in nas ozavešča jo glede posledic nemarnega delanja z iglami. Tako zaenkrat sem z svitom in delavci zadovoljen.

SVIT

JA, O SVITU LAHKO POUJEM SMO DOBRE
STVARI. SAJ KO RABIŠ, (ROKO) KAKŠNO
TELEFONSKO ŠTEVILKO, TI POMAGAMO IN TI
JO TUDI POKLIČIJO (SAJ DDSTIRBAT NIKAHNO
NIŠ NA RAČUNU). HVALA. PRIPRAVIJO TI HRANO
(TUDI PO IZBIRI, SEVEĐA, ČE JE MOŽNOST.
POHVALIL BI VSAKO DE. VSAKOGAR, KATERI
DELA V SVITU, A NA ŽALOST NE VEJ NA
PAHET USA IHENA, TAKO, DA SE BOJ
ZAHVALIL VSEM, KI DELAJO V TEJ
ORGANIZACIJI. VEDNO SO NASHEJANE,
IN KO RABIŠ RAZGOVOR OZ. POGOVOR JE
VEDNO KOO PRIPRAVLJEN. TE SPREJET,
POMAGAMO PRI PAPIROLOGIJI, V KATERA
SE MARIŠ KOO OD NAS NE SPOZNA, TI
TAKOJ PRIŠKOČIJO NA POMOČ, KATERO
ŠE KAKO ~~BO~~ RABIHO.

HVALA SVIT

UPORABNIK.

7/11/2021

Ljubljana, 04.12.2021

Dobro jutro & društvo S.V.T.

Naj začnem, da sedelajen z SVT-om približno 20 let.
Društvo se je precej spremenilo v zadnjih treh letih
in pol; in to na boljše, če smem pripomniti. Je prista
nova strokovna delavka in diplomirana med. sestra.

Je dve ženski, so naredile različne priporočila odvisnikov in
se najbolj posreduje metaraje in delitev prostora, kar o
netu odvisnikov je naredilo veliko sprememb.

Lepravi pisem ne uvažam takrat in drugačih prep. pristane,
sem od Julija brez substitutivnih terapij in trenutno nisem niti
na terapiji v obliki tle.

Da niti ne omenim, da že nekaj časa uporabniki če želijo, dolže
tudi kaj za dati v trole.

Ju nekaj sem čist, mi pomagajo iz društva za vstop v skupino
za katero čakam že enajst mesecev, in čakam, čakam in čakam
morda če ne bi bilo morda ljudi ki me bodijo v dobrem duhu
in slabim duhom (kar tveča priznati, da zadnji mesec je bilo
več slabih kot dobrih).

Skratka, z lahkim povsem, da bi bil že morda, če bi se
brejval sam.

V glavnem, moje jutro (pa ne samo jutro) je pozitivno
glede vsega kar se tiče društva.

O DRUŠTVA SVIT.

PREKLINJAMO SVIT. PREKLINJAMO
VSO HRANO, KAVO, KRUT. KRUT.
PREKLINJAMO ZAPOSLENE, KER NAS
RAZUVAJO. PREKLINJAMO, KO SO NAM
VEDNO NA RAZPOLGO. PREKLINJAMO
PREVOZE. PREKLINJAMO DOBROFO ZAPOSLENIH

P.S.

PRED VSEM, PREKLINJAMO, KO
JIT NI!

PRISPELEK JE
NAPISAL UPORABNIK

ZORAN GREGORIČ

Koper 19.4.2021

Moje mnenje o svetu je več kot dobro. Jaz se nimam za uporabnika, ampak za člana te družine. Že dolga leta poznam vse zaposlene in nimam nič slabega za povedati, ampak samo dobro.

Mislim da ta družina deluje dobro to opažam in ker čujem se zavzemajo za vsakega uporabnika in mu skušajo pomagati.

To so ljudje, ki imajo dosti problemov in so obupani nad svojim življenjem. Tu dobijo vsaj malo topline in prave besede, da jih usmerjajo po pravi poti.

Občina država bi morali več pomagati tej skupnosti, ker si to tudi zaslužijo.

To je moje mnenje

Pesem 1

Srečanja z minljivostjo postanejo nevidna.
Krotiš tesnobo, sestradan ljubezni moriš njen dotik. Zavedajoč,
se pogrezaš v upanje nemogočega.

GZ

Pesem 2

Odhajam v svet samote,
upajoč na rešitev. Od tu moja
norost.

Zapuščam tišino misli; z več vprašanji, brez upanja.
Odgovor.

GZ

Pesem3

Za mogočnim zidovjem nedotakljiv .
Žrtev ljubezni.

GZ

Smrt življenja

Preživel sem klošarije, preživel psihijatrije,
od ceste vse do Idrije
preživel samomore, preživel njene napade
in imel miselne borbe
vse to dogajanje okrog droge.

Nikoli nisem ostal sam,
začel sem iz glave pucati negativne
iz vse povsod je prilezlo polno podpore
Danes bi rad ostal v sebi
nobenih terapij niti po potrebi,
niti se ne smilim več samemu sebi,
hvala vsem ostalo je na meni...

Rad bi ostal tak
in pumpal čisto kri ...

Zdravljenje

Rad bi rekel da se lepo začne
pa vendarle ni in vidiš kot brezveze.
Sredi tega spoznaš sebe dovolj da vidiš
do kje te lahko dvigne a kam te odnese.

Občudek kot v cerkvi začet moraš verjeti,
ne dajejo ti serumov in ne pokažejo ti bogov.
Iščeš se v duši da potrkaš na svoj dom.

Odpreš vrata in vidiš nov pogled.

To niso lesena vrata v svet
niti krvava, niti mesnata.

Rad bi videl svojo dušo
popolno, čisto in brez praha...

♥ VTISI Družbeno koristna dela

Pred leti sem na Sviti prebrnel občasno zaradi družbe, sedaj pa opravljam družbeno-koristna delanja ~~sem~~ tu je to moja občnost.

Tu idem vsaki dan, kjer največj papirju jutranjokans mi poklepam z ostalimi odvisniki, potem pa je moja zadolžitev, da vodenjem kistoto v prostorih, kjer so "svitovci" zadolžijo.

Radi pilapne na Sviti, vendar pogrešam svoje "stare" prijatelje, ki so me zapustili, ko sem začel na "pot dvoje".

Delavci na Sviti so prijazni, pomagajo mi raznih zadevah, izpolnjujejo papirje, pogovorih.

Vesel sem za svojo družino, ki mi je veliko pomagala pri mojih problemih in da so mi in mi še vedno stojijo ob strani.

SLETEN

DELO V SPLOŠNO KORIST,
MOJA IZKUŠNJA:

V Svit sem zahajala redko,
občasno po sterilni pribor in
obrazce za socialno pomoč.
Zaposleni so me lepo sprejeli.
Najbolj mi je všeč, da ne
obsojajo, so prijazni in pomagajo,
če se le da.

Hvalešna sem, da lahko v Svitu
opravljam družbenokoristno delo.
Delo v društvu mi je zelo všeč
in upam, da bom lahko kazeno v
celoti odblekla prav v Svitu.

S.

♥ VTISI prostovoljci

MARKEC ELIS

Jo mi uki, da naj napišem neki o sebi. Le kaj naj napišem?

Boljša zgodba sploh zanimiva za koga? O mojem življenju?

Ne vem, prebrat bom ...

Jo je moja kratka zgodba, zgodba o odvisnosti in mojem blesku
SUIT, ki mi je ogromno pomagal in mi še pomaga na poti pri
prenehanju odvisnosti. Zbal je že 10 let ko ne jemlem več
mornit in sem ponosen. Prenehel sem postopoma, doma, brez
kumune, detekcije itd, le SUIT mi je stal ob strani.

Ko se spominim preteklosti se zgazim. Vsaki dan začet, v rečnih
konfliktih, vzklipni jezice. Večkrat hospitaliziran, Misel sem
rebrno, da se mi dogaja krivica. Bil brez denarja, zical celo svojo
mati za 5, 10 evrov. Bil sem v nasprotju z zakonom, deloval ...

Skam me je bilo pred hčer Leio ... in zato sem prenehel,
Prenehel tud spomogy SUITA, Prenehel, ker sem se počutil gnyusno.

Tudi zdravlje in moje leto so oporajalo, da je čes es spromanso.

Zdaj sem ponosen, sem "čist". Ostopja mi reč denarja, kupa sem si
arto in oponovno opravljal vozniški izpit, zasedel sem opet v normal.
odnosih, emotivjo smo vodilnih odnosih. Shčerkno ~~sva~~
bita v zelo dobrih odnosih, celo v tipicah in ne morejo sva
Preživela skupaj ene med drugim najlepšima trenutki mojega
življenja. Društvo SUIT mi je stalo ob strani, zbraveti, pomočjo,
razgovori in somo, do so me poslušali, ni je bilo zelo ročno.
Postal sem tudi prostovoljec na SUITU.

Samo tud moj hčer Leio ni rec. Pred letom dni so je do smrti
ponovil v tabo Ljubljani. Bolecine je VELIKA. A kol vedno mi
društvo SUIT stoji ob strani. HVALA SUITU

Moj začetek s SVITOM.

Začel sem hoditi v SVIT, ko še nisem vedel kaj SVIT pomeni. V začetku ko sem se vpisal na metadonsko Me je od vrat do vrat, privleklo preko so uporabnikov, prijateljev, znancev, itd v prostoru imenovan SVIT. V SVITU se imam zelo dobro spoštujem vse delavce, ~~in~~ imam voljo in z veseljem prihajam na prostovoljno dela. SVIT je meni dal veliko pomoči, npr. - odplačal sem kazni ~~in~~ katere v tistem času jiti nebi nikje izplačal.

Imel sem nezamenljivega Mentorja, ki mi je bil, kot "OČE", starejši BRAT, prijatelj in vzoren delavec. Ime mu je bilo "SAMO".

~~Se~~ še vedno vidim toplino v društvu SVIT iz strani delavcev in uporabnikov. Upam, da bom še naprej delal. Hvala

Lovro Lanič

V SPOMIN SAMOTU

V SPOMIN NA SAMOTA DOBROVOLJCEKA V
SUITU, KATERI VSAKEMU POMAGAL, VEDNO
Z SVOJO AKTOVKO V ROKI. ZDAJ SI MED
SRAZENIMI, TEBI V SPOMIN.

MISLI

PRESPI TO NOČ IN MISLI DAJ NA STRAN, ZAPRAŠI
OČI IN MISLI MISLI TRIDEJO NA DAN.

LAHKO IZBRISĚS VSE IZ DNEVA LAHKO SE
PREDEN ZASPIŠ, VENDAR U SANJAH SANJAŠ JE,
KAKO JEBO MI ZDAJ ŽIVETI, ŽIVETI V MISLIH
MOJIH ZDAJ, DA SANJE BILE BI JEDE, KAKOR
DO ZDAJ. A VERJAMI VERJAMI, DA VSEM NAM
BO LEPSI VSAK DAN IN VERJAMI VERJAMI, BREZ
VERE OSTANEŠ SAM. SAMO VERJEL JE V TO
ZATO NIKOLI NI BIL SAM, ZATO VERJAM KER
DOBER ČLOVEK BIL JE, HU KRILA ISLA JE
OGROMNA SO. VIDI. NAS ZATO MISLI NA NAS
POSTAL JE ČLOVEK, KATERIH MALO JE.
NAJ BO V SPOMINU.

SAMO 1963 - 2022

ZAHVALE

Ni jih besed, ki bi lahko opisale našo hvaležnost za vašo pomoč. Da nas vidite, slišite in ste pripravljeni pomagati. V teh letih brez vas ne bi bilo nas.

Vsaka donacija za društvo pomeni dodano vrednost našega programa in lažje izvajanje le tega.

Zahvale vsem financerjem in donatorjem, posameznikom in zaposlenim za vaš trud in dobrosrčnost.

- Mestna občina Koper, Občina Piran, Občina Ankaran, Občina Izola
- Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstvo za zdravje, FIHO
- Pivovarna Union d.d., Slaščičarna Klasika, Pekarna Europa, Fast Food Speedy, Slaščičarna - Pasticceria DEHAR, Pizzerija Atrij d.o.o., Okrepčevalnica Fast food Moving, Cvetje-Fiori Nadja, Kmetijska zadruga Agraria Koper, Rifugio bar, Birokop d.o.o., Rižanski Vodovod Koper, Komunala Izola, Luka Koper, Bens d.o.o, Fast food Magic, Baščaršija Koper in ostali

ZAKLJUČNA MISEL

Živeti.
Zmeraj do kraja.
Preživeti.
Začeti skraja.

Pa kaj zato,
če svet ni raven!
Pač bo, kar bo
in nekaj zraven.

Zato ne psuj,
Ne jadikuj
sam sebi tuj!
Se ne spodobi!

Temò izruj!

BODI!

Tone Pavček

VIŽITKA IN KONTAKTI

Društvo za pomoč odvisnikom in njihovim družinam Svit
Koper
Ljubljanska cesta 6
6000 Koper – Capodistria

Dnevni center: Ferrarska 5a , 6000 Koper

Matična številka: 5678048000

Davčna številka: 51979969

TRR: SI56 1010 0003 5493 750, odprt pri Intesa Sanpaolo
Bank

TELEFONSKE ŠTEVILKE:

Strokovna delavka/vodja: 064 150 070

Pisarna: 064 233 998

Teren: 031 296 930

Dipl. med. sestra: 064 150 014

E-MAIL: drustvo_svit@t-2.net / drsvit@gmail.com

SPLETNA STRAN: www.svit-kp.org (nova v izdelavi)